1968. 9.

КРОЗ ЛИКОВНЕ ГАЛЕРИЈЕ

Васко Липовац

ГАЛЕРИЈА КУЛТУРНОГ ЦЕНТРА

СУСРЕТ са сликама Васка Липовца, уметника који се први пут потпуније представља београдској публици, спада у ред оних пријатних сусрета који се памте. Од једног до другог дела Липовац нас уверава да поседује у првом реду до рафинираности истанчану и развијену ликовну културу. Можда због тога, његов пластични језик је чист, прецизан и кристално јасан, а сви елементи слике дати су са непогрешивом извођачком тачношћу. Његов израз ослобођен је свега сувишног, а ликовна синтакса модерна по духу, од оних је које су а приори прихватљиве. Ако се овим особинама, не тако честим у савременом југословенском сликарству, придружи мајсторство реализације идеје и способност да се у материјалу ефектно искаже свака замисао, онда је то основни круг вредности које нам Липовац нуди.

Свуда присутни, високоразвијени смисао за склад, тај брижљиво остварени спектакл у коме је све „у мери", иманентно садржи у себи и једну опасност. То је опасност коју собом носи свако симплификовање унутрашње структуре слике. Оно што је предност и врлина, а то је лака визуелна читљивост и допадљивост, прети да егзистира на рачун редуковања броја могућих значења, димензија и вредности које једна слика може имати.

У првом реду, техничко-извођачка и технолошка инвенција, на пример, врло ефектна употреба стакласто транспарентног слоја полиестерских смола, а затим неке формално-ликовне иновације као што је она са напуштањем нулте равни слике и увођење негативног и позитивног простора („Сунцобран у ентеријеру"), па онда, интелигентно и духовито сублимирање форме да би слика била „чистог звука", — то су основне одлике сликарства Васка Липовца.

НИН 5. I. 68